

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De vitijs eradicandis & virtutibus inserendis. 7

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

L I B E R I.

patientia, humilitate, obedientia, resignatione,
& cunctarum exercitio virtutum. Et istud fun-
dat hominem in abyssali abnegatiōe suīpsius,
& omnium creaturarum. Hinc nempe Christus
ait: Mecum egredimini, et feliciter ingredimini;
eo modo, quo vos ipse præcessi. Tunc demum
homo instrumentum Dei efficitur ornatus omni
virtute subiectaque seipsum cum omnibus viri-
bus suis omnipotenti, sapientissimo, dulcissimo
& reuerendissimo Deo cæterisq; creaturis omni-
bus ob amorem Dei. Et per hoc introducitur &
solidatur in vita superessentiali deiformi in spi-
rituali proficiente, & in actua moriente. Istud
autem magis obtinetur simplici introuersione,
quam alta contemplatione, & citius amorosa
aspiratione, quam magna exercitatione, & plus
deuota oratione, quam magno quoquis externo
labore. Ante omnia ergo obseruare debemus
essentialē introuersionem, & amorosam aspi-
rationem, cum continua iugicq; oratione. Omne
nancq; bonum, & omnis influxus diuinus, abin-
tū: venit a domino Deo, qui intra nos est, nobis
que magis vicinus existit, quam nos ipsi nobis, et
eius inactio nobis vicinior est atq; propinquior
cunctis operibus nostris.

Qualiter eradicare vicia & illorū loco virtu-
tes inserere debeamus. Cap. VII.

Porro, si ad hoc pertingere velimus ut tali-
ter in ipsas quodammodo virtutes trans-
formemur, hoc est, in Christum, qui est ipsa
virtus, mundanda nobis est ante omnia consci-
entia nostra, & cunctæ defectuositates inde sunt
euellendæ, viresq; omnes diligenter perscrutan-

B dæ.

MARGARITAE EVANG.

dæ. Affectiones quoq; & quinque sensus nostri, tam exteriōres, q; interiores, in quibus virtiorum radices profunde nimiris absconditæ iacent. Cūque iam purificata fuerit atq; mundata in balneo dominicę passiōis cōscientia nostra studiose agendum est, vt loco virtiorum in ea virtutes inserantur. Quāuis em̄ fortassis iam nullius sibi peccati quis cōscius esset, nisi tamē pro virtutibus acquirendis sollicite incumberet, in omnia statim peccata dilaberetur. Ea propter pro virtutum acquisitione magna nobis cura adhibenda est, quatenus illis muniri esse possimus cōtra quælibet peccata, nō illa tantum, quæ iam forte incidimus, sed ea etiā, in quæ adhuc labi quandoq; possemus. In primis igit̄ armatos esse nos oportet vera fide, vt in Deū firmiter credamus, & q̄cquid credere tenemur. Primū nanc̄ peccatum, qd̄ primi parētes nostri cōmiserunt, fidei dubietas fuit. Ideoq; nobis imprimere debemus duo decim articulos sancte fidei Christianę cōtra oēs errores & oēm infidelitatem, firmiterq; credere, quicqd̄ sancta catholica atq; Christiana ecclesia credit. Dehinc decem p̄cepta Dei intra nos portare debemus, ne nos, qd̄ absit, dñō Deorursus inobedientes fieri cōtingat. Et cōtra septē peccata mortalia septē virtutes et septē dona sp̄iū sancti: Et cōtra sex p̄ctā in spiritū sanctū septē sacramēta: Et cōtra nouē peccata aliena, octo beatitudines: Et cōtra peccata omnia, septem opera misericordiæ & duodecim fructus spiritus sancti. Et tūc laborabit homo, vt imagini Christi possit cōformari. Quod vt obtinere possit, necessaria est ei in primis saltē aliqua de Deo cognitio, & qualiter ipse in nobis existat. Hinc porro cognitio

L I B E R I.

tio suūpsius procedit. Deinde spiritale suū alpha
betū addiscere perfecte atq; scire debet, q̄tenus
videlicet agnoscat oēs vires & affectiōes suas,
conscientiam suam & quinq; sensus suos exte-
riores & interiores, quæ simul viginti quatuor
literas constituunt, per quas omnia diuina ac spi-
ritalia intelligunt. Et has literas nosse oportet &
scire vbinā sint in homine, & ad quid factę sint,
in quæ mala corruerint, & per quid reformādæ
sint, & qualiter in rectitudine sua teneātur. Scho-
la vero, in qua spiritale istud alphabetum addis-
cendum est, ipse est animæ fundus, vbi cœlestis
magister, æterna videlicet sapientia in intimis no-
stris inhabitat, in quo omnes doctores scholas
visitant, qui ab æterna sapientia instituunt. Nō
enī possunt vere diuini doctores effici, nisi a spi-
ritu Dei fuerint edocti. In hac schola ȳa ars Deo
seruendi, & ipsum in spiritu & veritate adoran-
di ediscitur, & q̄tidie nouæ quædā artes & inter-
næ sciētiæ hie tradunt, adeo ut si quem mille an-
nis superuiuere possibile foret, nouas hie semper
veritates ille pcepturus esset. Et ob hoc longiore
vitā appetere debemus, q̄tenus nobisip̄s perfe-
cte mori possimus addiscere, et plene cognoscere
q̄liter iuxta diuinę ȳitatis exigentia vñere tenea-
mur: et sic absq; medio de vita p̄senti ad vitā æ-
terna trāsibimus. Porro si nūc istud discere negle-
xerimus, tādiu purgatoriū dirissima nos incēdia
cōflagrabūt, donec istud funditus agnoscamus.
Qualiter in nobisip̄s Deum agnoscere de-
beamus.

Cap. VIII.

Vero saltē aliquā de Deo cognitiōem,
prout tenemur, habere possimus, sciendū
est Deū esse simplicē quandā essentiā, quę
B. ij sciplam

